

[ROZTOCZENIE *sb n*

G sg roztoczenia.

Sł stp notuje, Cn brak, Linde bez cytatu s.v. roztoczyć; poza tym w innym znac. w objaśnieniu s.v. roztop.

To, co zostało rozwałkowane, rozplaszczone: Potym [ciasto na stole] wałkiem rołtocz iáko ćienko chcefz mieć/ á z onego rołtoczenia/ czyń naczynie iákie żywnie chcefz SienHerb 537a.

Cf **ROZTOCZYĆ**

ALKa